

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Тетевен , 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ в публично заседание на двадесет и втори февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Марио Д. Стоянов

като разгледа докладваното от Марио Д. Стоянов Административно наказателно дело № 20214330200023 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление/НП/ ЛЧ-42/22.12.2020г на Началника на регионална дирекция за национален строителен контрол/РДНСК/-Ловеч.

Жалбодателят, чрез пълномощника си адвокат С.-САК, излага, че НП е незаконосъобразно и неправилно, издадено при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Както в акта за установяване на административно нарушение/АУАН/, така и в НП е налице непълнота при индивидуализиране на нарушението, издадени са при непълно изясняване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. При издаване на едно НП следва да е налице единство между описаното нарушение и посочените като нарушени правна норма и санкционна норма. Липсата на единство води до нарушаване правото на защита и го лишава от възможността да разбере за кое точно нарушение е санкциониран - това, което е описано в мотивите на наказателното постановление, за това, което е посочено в приетата за нарушена правна норма или за това, което е посочено в санкционната норма.

Наказващият орган дори декларативно не е посочил дали са налице или не са основания за приложение на чл.28 от ЗАНН. Разрешението за строеж не е обжалвано и е влязло в сила, което означава, че от деянието не са настъпили вредни последици.

Жалбодателят, редовно призован лично, не се явява и не се представлява в съдебно

заседание.

Ответникът по жалбата-наказващият орган ,редовно призован не се явява лично,представлява се в производството от юрисконсулт хх.Представляващият наказващия орган моли да бъде отхвърлена жалбата,като неоснователна и бъде оставено в сила наказателното постановление.Установено е извършено нарушение от жалбодателя, на същия е наложена санкция в минимален размер,случаят не е малозначителен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становището на жалбоподателят и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал.2 ЗАНН,в предвид момента на връчване на обжалваното НП и датата на пощенското клеймо,с което същата е изпратена до наказващия орган,в този смисъл се явява допустима и следва да бъде разгледана.

По основателността на жалбата съдът съобрази следното:

От приложените по делото писмени доказателства и показанията на свидетелите И. Ц. П. и Т. С. Н.,съдът приема за установено следното:

Жалбодателката П. Д. И. от град София е съсобственик,заедно с наследнициште на хх,б.ж. на град София, на поземлен –жилищен имот,находящ се в град Тетевен,Лов.обл.,заснет по КККР на землището с идентификатор хх

На 23.09.2020г в Общинска администрация-Тетевен е входирано заявление от жалбодателката,за издаване на разрешение за строеж на второстепенна постройка на допълващо застрояване-беседка.

На 28.09.2020г Главният архитект на Община-Тетевен е издал Разрешение за строеж №52/28.09.2020г,с което е разрешил на жалбодателката Дхх и наследниците на хх,на второстепенна постройка на допълващо застрояване-беседка-лятна кухня,категория строеж-шеста,неподлежащ на въвеждане в експлоатация.

Като задължително условия е отразено строежът да се изпълни в съответствие със съгласуваната проектна документация по чл.147,ал.2 и чл.153,ал.1 от ЗУТ.

Приложени са по делото скица на имота,издадена на 23.07.2020г от Общ.администрация,нот. акт №180/1997г на РС-Тетевен,виза за проектиране от 26.08.2020г,скица на поземлен имот,издадена на 20.07.2020гф от СГКК-Ловеч,конструктивно становище.

В съставен от актосъставителя Констативен протокол №Л-РС-Тн-52/06.10.2020г ,подписан и от свидетеля по акта,е отразено,че са спазени всички условия за издаване на

разрешителното за строеж и не са установени нарушения при неговото издаване.

Приложен е Констативен протокол №Л-РС-Тн-52-1/06.10.2020г,в който актосъставителят и свидетелят по акта са отразили,че при извършена проверка установили,че са извършени строителни работи за реализация на строежа преди влизане в сила на разрешителното за строеж,в нарушение на чл.161,ал.1,изр.първо от ЗУТ.

С писмо от 12.10.2020г жалбодателката била поканена да се яви на 22.10.2020г в РДНСК-Ловеч,за съставяне на АУАН по ЗАНН.

Приложен е констативен протокол от 23.10.2020г,в който е отразено,че на посочената в писмото до жалбодателката дата 22.10.2020г,същата не се явила /или упълномощено от нея лице/за съставяне на АУАН.

На 23.10.2020г е съставен АУАН №Л-40,в който е отразено,че жалбодателката е нарушила чл.161,ал.1,изр.второ от ЗУТ и е осъществила състава на чл.233 от ЗУТ,като текстово нарушението е описано както следва: „...е допуснала извършването на строителни работи за реализация на този строеж в горепосоченият имот преди влизане в сила на разрешение за строеж №52/28.09.2020г,издадено от главния архитект на Община-Тетевен“.Актът е връчен на жалбодателката на 15.12.2020г,а на 22.12.2020г и след изтичане на срока за възражения по акта,каквито не са направени,е съставено и обжалваното НП №ЛЧ-42/22.12.2020г,с което са посоченото в АУАН нарушение и на основание чл.233 от ЗУТ на жалбодателката е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 лева.

Наказателното постановление е връчено на жалбодателката на дата 14.01.2021г,а писмото,с което е изпратена жалбата до наказващия орган е с клеймо от дата 21.01.2021 година.

Изложената и възприета от съда фактическа обстановка се установява от представените по делото писмени доказателства/цитирани по-горе/ ,както и от събраните гласни такива посредством разпита на свидетелите И. Ц. П. и Т. С. Н..

При така приетото за установено от фактическа страна съдът счита, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

На първо място: При извършена служебна проверка, изследвайки от формална страна обжалваното НП и предпоставилия го АУАН, съдът не констатира допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са съществени такива и да обуславят процесуалноправната им незаконосъобразност. И двата акта – сезирация, констатиращ /АУАН/ и санкционният такъв /НП/ са издадени от компетентни органи/с оглед сочените в същите основания, в надлежната форма, при спазване на формалните процесуални изисквания и съдържат всички изискуеми реквизити, съобразно разпоредбите на чл.42, респ. 57 ЗАНН, лимитиращи

минимално необходимо съдържание.

В този смисъл, не се установиха процесуални нарушения в проведеното административнонаказателно производство, което напълно законосъобразно е учредено и развило се в спазване правилата на ЗАНН. В АУАН и в НП е изложено и описано нарушението и свързаните с него фактически обстоятелства, в съответствие с изискванията по чл.42,т.4 ЗАНН, съотв.чл.57,ал.1,т.5 ЗАНН, което позволява неговата безспорна индивидуализация като деяние, налице са и останалите изискуеми реквизити. Действително,не съвсем прецизно текстово е описано нарушението,което би могло да създаде известна неяснота относно обема на извършените строителни работи,тъй като от показанията на актосъставителя и свидетеля по акта се установява,че всъщност е констатирано при извършената проверка на място цялостното изпълнение на строежа,т.е. завършен строеж,съобразно издаденото разрешение за строеж и другата документация.

Тази известна допусната неточност не се възприема обаче от съда като съществена,обуславяща нарушаване правото на защита на санкционираното лице,като приема,че такова всъщност би било налице в обратната хипотеза,която в разглеждания случая не е налице,а именно ако е налице само започнал строеж,извършени незначителни строителни дейности,без строежът да е цялостно реализиран.Това би имало значение както за преценка за обективна съставомерност на деянието,така и за размера на санкцията,респ. за приложението на чл.28 от ЗАНН.

Поради това и няма каквото и да е съмнение относно конкретната фактическа дейтелност на жалбодателя, респ. за какво нарушение е наказан, оттук и не може да се приеме за ограничено или накърнено правото му на защита. Между възпроизведените фактически обстоятелства от контролния орган в АУАН и тези в НП е налице пълна идентичност и съвпадение за основните, съществени факти,поради и което решаващият състав не споделя изложените в жалбата и доразвити в писмената защита доводи.

На следващо място: Спазени са и сроковете предвидени в чл.34 ЗАНН за издаване, респ. постановяване на всеки един от актовете,както и съдът намира,че дейтелността на жалбодателя е доказана по несъмнен начин.

Въпреки формираните изводи досежно формално извършеното от жалбодателя деяние,то в конкретния казус съдът приема,че се касае за класически случай на „маловажност“ на деянието.

Както се приема в съдебната практика, преценката за приложение на чл. 28 от ЗАНН е едно изключение от общото правило, визирано в ЗАНН, че за всяко нарушение следва да се наложи съответното наказание. Преценката за приложение на чл. 28 от ЗАНН представлява особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови

последници. От изложеното не следва извода, че във всеки административно наказателен акт административния орган задължително трябва да се произнесе дали са налице основанията на чл. 28 от ЗАНН или не. След като не са налице основанията за приложение на тази законова разпоредба, то с акта се налага наказание за констатираното нарушение. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона.

В разглеждания случай съдът съобразява липсата на данни за извършени други нарушения на разпоредбите на ЗУТ от страна на жалбодателя, като в НП е отразено, че липсват отегчаващи вината обстоятелства, характера на извършеното строителство, обстоятелството, че е било издадено разрешение на строеж при липса на допуснати нарушения при неговото издаване, че същото не е било обжалвано, характеристиките на извършеното строителство-беседка, представляваща шеста категория строеж, неподлежащ на въвеждане в експлоатация, като намира, че в този случай наложената глоба, макар и в минимален размер, се явява прекомерна санкция за извършеното нарушение, с оглед обстоятелствата, при които същото е осъществено, като наказващият орган е следвал да обсъди приложението на чл. 28 от ЗАНН.

На основание изложените съображения, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло. На жалбодателя следва да се присъдят разноски в размер на 300.00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА ИЗЦЯЛО Наказателно постановление №ЛЧ-42/22.12.2020г на Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение №Л-40/23.10.2020г, с което за нарушение на чл. 161, ал. 1, изречение второ от ЗУТ и на основание чл. 233 от ЗУТ, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00/сто/лева.

ОСЪЖДА РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ ЗА НАЦИОНАЛЕН СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ-ЛОВЕЧ да заплати на П. Д. И. от град София сумата от

300.00/триста/лева,представляваща сторени разноси в производството за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен Съд-Ловеч, по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган, по компетентност.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____